

IX Ka 626/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Rafał Sadowski

Sędziowie: S.O. Mirosław Wiśniewski

S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015r.

sprawy **J. S.** oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 30 września 2014 r., **sygn. akt II K 410/14**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wyłącza z zakresu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego wobec oskarżonego w pkt III pojazdy, do prowadzenia których upoważnia kategoria „T” prawa jazdy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym i obciąża nimi Skarb Państwa.

IX Ka 626/14

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że w dniu 18 sierpnia 2014 roku około godz. 10:45 w B. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości w wymiarze odpowiednio I wynik – 0,32 mg/l, II wynik – 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 30 września 2014r. orzekł, że:

I/ ustalając, iż oskarżony J. S. w dniu 18 sierpnia 2014 roku około godz. 10:45 w B. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości w wymiarze odpowiednio I wynik – 0,32 mg/l, II wynik – 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest iż zachowaniem swoim wyczerpał dyspozycję przepisu art. 178a§1 kk - na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

II/ na mocy art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk zasądza od oskarżonego kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III/ na mocy art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 3 kk orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

IV/ na mocy art. 63 § 2 kk zalicza na poczet orzeczonego środka karnego w pkt III wyroku okres zatrzymania prawa jazdy poczynając od dnia 18 sierpnia 2014 roku;

V/ zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Apelację od wyroku złożył prokurator zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonego. Skarżący podniósł zarzuty:

1. Niesłusznego zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania, podczas gdy stopień winy, społecznej szkodliwości tego występku, a nadto konieczność realizacji celów akry w zakresie prewencji szczególnej i generalnej, powodowały konieczność wymierzenia kary oskarżonemu,
2. Błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na błędnym ustaleniu, że oskarżony nie jest w stanie uiścić kosztów procesu.
3. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja na uwzględnienie zasługuje.

W pierwszym rzędzie należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy prawidłowo zgromadził materiał dowodowy pozwalający na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie wykraczają poza granice swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, ocena których nie wykazała błędów natury logicznej i faktycznej, była zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, znajdując swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu Sąd wskazał jakie fakty uznał za ustalone, na czym opierał poszczególne ustalenia, a następnie wskazał wnioski, jakie wyprowadził z dokonanych ustaleń. Ustalenia te nie budzą zastrzeżeń.

Sąd Rejonowy rozważał jaka jest społeczna szkodliwość czynu oskarżonego. Składają się na to przecież nie tylko czynniki obiektywne z nim związane (rodzaj, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej dobru chronionemu, czas i miejsce czynu, sposób działania), ale także czynniki subiektywne (rodzaj i postać winy, stopień zawinienia, pobudki i cele działania sprawcy. Analiza więc wskazanych czynników doprowadziła do prawidłowego ustalenia, iż szkodliwość społeczna czynu oskarżonego nie jest znaczna, a skoro spełnione zostały pozostałe przesłanki z art. 66§1 kk, zgodnie z art. 66 kk i art. 67 kk należało postępowanie warunkowo umorzyć. Odwoływanie się do faktu, że oskarżony pomimo spożywania alkoholu wsiadł do samochodu i kierował nim, choć nie było żadnych nadzwyczajnych po temu okoliczności, jest w istocie rzeczy odwoływaniem się do znamion czynu z art. 178a§1 kk, które doprowadziły do prawidłowego ustalenia winy oskarżonego. Nie stanowi także przeszkody do warunkowego umorzenia postępowania fakt, że oskarżony wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze, którą sam dla siebie zaproponował. Sąd meriti dopełnił wszelkich powinności wynikających w procedury karnej i ocenił prawidłowo stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Nadmiernie restryktywne było jedynie postanowienie o pozbawieniu oskarżonego możliwości kierowania wszelkimi pojazdami w ruchu lądowym. Zwrócić bowiem należy, że oskarżony poruszał się samochodem osobowym stwarzając przy jego pomocy zagrożenie w ruchu drogowym i w tym zakresie winien być wyeliminowany z ruchu drogowego. Możliwość korzystania z pojazdów, do kierowania, którymi uprawnia kategoria T jest dla niego sprawą życiową, którą dostrzegł także prokurator z złożonym wniosku w trybie art. 335 kpk. Oskarżony prowadzi niewielkie gospodarstwo rolne, z którego utrzymuje siebie i rodzinę - w tym uczące się dzieci i przewlekle chorą żonę.

Łączny dochód miesięczny kształtuje się na poziomie 1.200 zł. Nie można zatem przyznać racji skarżącemu, że skazany bez zbytej uciążliwości może ponieść koszty sądowe. Okoliczności wyszczególnione powyżej niweczą możliwości uiszczenia powstałych kosztów sądowych i wyczerpują dyspozycję art. 624§ 1 kpk.

Dokonując wskazaną wyżej korektę wyroku Sąd odwoławczy utrzymał w pozostałej części zaskarżone orzeczenie w mocy. Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, Sąd zwolnił J. S. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, całością wydatków obciążając Skarb Państwa uznając, iż przemawiają za tym wyżej wskazane okoliczności.